

יש

הנה לפי זה. בדרך עם נהג לא הקטן עליהם. אהרי כי בני אחיו היו
ולא עיר גדול ענת עליה וברואי מהל להם ולפת בעצמם.
אך הבאיר הוא כי אסרו בכחובת (כי ביה) באפי אפרי. הא מלתא דאסיר
רבנן לא לטרו אינס במקום רבני לא שנים דבחי באפקידותא. כלומר לא
רש שנים דבחי באפקידותא לבד. אך גם עיר כשום דלא ספקיה מלתא
כהנהה מהלכה. אבל בדרך יש ביה אפקידותא.
ולפי זה לא עיר בדת התנולות אם דרש הוא קרובי אי לא ביה דלא
מסתיב מיתא ליהודת כהנהה. וכן ראיה מהל מלא בעשה דילתא. ומה
היה ענין כביאת וכן נוסח לדין. וכל זה מהל לא יחסית

שאלות

1. **אמי בשאלה סדולה אחרים מרשים פנים סת, ולמה היא כפלה שאלה כאשר
כתוספת כתוספת פתורה?**
2. **אמי תשובת האמרא פוסכת צירופין ולמה פרשנו אחרים סת?**
3. **אמי דצתו ספקרת חסאק?**
4. **פאכ לדצתו שונה סענין כאן מן פנאמר קקשר לחולצה פנטיאק?**

* * *

ג. דמבין.

פרק י"י פסוק ד"ו

וה' ערבו עמו או אהינם. שצאפי כהנהה כהנים כהנים מליצום י"י רבו אליעזר אומר
לא ביה בני אהרן אלא בחין. מקום שהלחם סותרין עם ליכנס. שנאמר ויקרבו יישראלם
בכענותם י"י. אם כי קנה אמר ויסתו לפני ה' נוסח המלאך העצום י"י. לוחו. רבו עקיבא
איפו לא מהל אלא בשנים שנאמר ייפוחו לפני ה' עם כי למה נאמר ויקרבו יישראלם
בכענותם והאילו בהם הנה"י של ברזל וגורום התחשבים לחין. עיב כבדיתא. והטעם
שאצ"י עיב התחשבים אמריל לבא בחיכל אלא ברעה עבדתו. אינו אלא כביאת דיקנית.
אבל להוציא בהם מליצא או לברך הנהי ונסח. ספר עינו בתורה כהנים י"י. וכל לא
יבס לעשות קטנות י"י. הלמד נוסח אד"י. כי הוא כענות י"י. והנהי כענות י"י. אם אין
עם כהנים נכסין עם לייב. אם אין מהודים נכסין עם כסאים י"י. אם אין תלמיים נכסין
עם בעלי חיות. ופסחי היום הנה"י את עם כהנים שהרי נכסו כסא ושכא ליה. אבל
קרו סתא אספר בליט ובגרות לא מהל רמאן ליכנס עם וכל דעס רבו אליעזר י"י. ספר
אפרי הסתוב ויקרבו סתא הנה"י. חתין. וכן יא אספר ויגרוסו" כהנהה והטעם כהנהה.
כי היו ריבשים כהני כהנה. ומה ביה מהל רמאן אותם אל חתין ליהיב עם ופסחים
בגדי כהנהה וליכסיים כהנהה חתום ויקרבו אותם לכהנה כסא חתום כהנהה ויהי
אחר כי שהרי חתום חתום י"י. ויהי לכא חתום י"י.

שאלות

1. **מה פדיון סקושי כאן וצ"ל מה הויכוח?**
2. **פאדרש פתורת כהנים האצטט כאן יש מחלוקת פין ר' אליעזר לביין ר' עקיבא, מהו כ"ל להכריע פהם פדיון המחלוקת?**
3. **אעו משאצות רציונית או מוסרית צאשו לביית המחלוקת נוד?**
4. **איך פרשנו מספרי כי ניתן לסקור כמו ר' עקיבא?**
5. **איך ניתן להספיר סכל זאת את ר' אליעזר?**
6. **פרשנו מתאר פדיון איך ומה צאש איתם וצ"ל פסדיבם, למה זה חשוב?**

* * *

ד. צידוד המור.

פרק י"י פסוק כ"ו

י"ג ויהא מש. כדאש יצאו והאש אכלתם י"י. ויהו ביונו חויל באופרם ויהיבם י"י. לפי
שלא היו להם נשים. שנאמר וכנים לא היו להם ופסדיבם י"י. כי איש ראשה נפדיאן אהרים.
וייחודם שניה שיריה בניהם. והם לא רצו זה היחוד. ונפדיבם זה מות. וזהו קעזן כביעית.
וכן אמרו ויהיבם י"י. וכן אמרו י"י. להודות שהסאתם היתה חסאן אדם הראשון. שאמר
העץ שאכל אדם הראשון נפן היתה נפדיבם. והוה חסא נח. דכתיב וישא פי ה' ויניח ימאצתם
כאן וכן אמרו ויקרבו עם שיהודו הוראה בפני רבם. שנאמר להודות וכן אמרו וכן האמת כי היו
התחאה בעצמם. ולא רצו להקריבו עם רבם שלפעלה.

31

שני

ולוח דרשי דחיל ממשפחה החדשהית [?] בשביל די דברים פרו שני בני אהרן, וככולם כתיב
 בהו מיתה. על שבנטי שחרי יין, שנאמר יין ושכר אל תשת נא, ועל שפא היצו דגליהם
 וייהבו, ויתרו ירחצו מים ולא ירחצו ויגלו לנ, יתב לא רצו לקדש עצמם ולהכיר בנפישם. ועל
 שהיו מתקדשים בגדים, ומא היו חסידים, מציל, וכשרים ביה מיתה ופ, וא ויהי על אהרן
 לשרת [?] וזה רבו על מצילת הקדשים, וכבר היו חסידים בגדים באדם הראשון, דכתיב ויהי
 ענינם ערוכים כשארם, וזה על שלא היו להם בגדים, שנאמר ובגדים לא היו להם: אמריה שבו
 [?] אבא חנו אומר על הגאון מתי, שלא היה להם נשים, דהמן חינו ובשר בעיני יבעד ביתו
 ויהי ב, הן ביהו יי אשתו, והם היו אומרים אחי אבינו מקד, אחי אבנו נשיא, אבינו ביה, ואני
 סבני כתיבה, איני אשה הנית להן [?], ובשר ביישתי יתל, שלא רצו להתחר עם אשה יתגאור.
 [?] ויהיו לפני דו אשתיהם, וכן לפני די חתה, למד שקשה לפני דשייח מיתה בני הצדיקים
 בחייהם, ובפני מה סוכרי דמתו מיתון ביהוה, כלמר בשמש שיהיה סוכר כך מיתה
 הצדיקים לכבוד [?], עיינ, דאח יתבן במתקוח חסידים בעמם מיתה בני אהרן, כי אלו ואלו
 מדבר ארז חסידים בני שבתיהם, וכולם סבני על מאמר ויששין עליה קבדת ליה אה, ולא אמר
 עליהם, יי יצתה דרשתי, ויהי, ולשון אכטובים יורה על זה.

טאלות

1. על אינם קושי מנסה פרשנונו להשיק?
2. ארבעה חסאים שונים מונים תניין כאן מתוכל להספידם ולקבוע אח סמפל הצקרנוי פיניבם?
3. אבא חנו אומר שחטאו פלאה, אחי אותה אלוה ומה חטא יש דוקא סוד?
4. מה שייק יום הכיפורים לכאן?
5. מהינת צדיקים מכשרת" איך ולאמה?
6. מה מקושי סמסוק: "וישיאו צאים קטורת" מהצריק סיאור וניתן להתלות עליו?

* * *

ד. הכתב והקבלה.

על ועל כל העדה יקבוק. ימים קלף, ספין לוי לומר טיטול הפנס
 פרק יי בסוק רי: אלהם נפוח ימלל, מלון קבדים הענים ליעם נעון לוחם לשרת, ובסגים פא ספני עמון חן,
 חן הכונה טיקוף כי על ימלל עם ימלל סכסכים לחסידים וישרו בגדיסם, סבל פי ימלל
 קלף סל כלל ימלל מילתו להתמלל ולנסות עליסם, וכחורו וסוד לטם נסבוקן (טני די)
 סמירוש ויהי לוד, וכן כלן ויקף יהיה קלף (כניס נסס נניו סבדי) וכיס סונקלם ייה דתול.
 חן טרך להקז פלח קלף סל כעס סליט עומד נקלח:

טאלות:

1. מהו הקושי שליו?
2. אחי תוספתו לקושי מה?
3. מה בירוש "בכוהנים - אומם אחרת" מתוכל להספיד?
4. הידועם לך דעה דומה מקבוצת ציבור אחרת?
5. מה אמר כן דהקצ"י שחול על כולל ישראל?
6. אחי הראית מן הסוק במצוה ממאול סי?
7. סקטז סאחרון אומר פרשנונו: "אין צורק" מה ספיוק אין צורק?

* * *

ז. תוספת ברכה.

פרק יי בסוק רי: ועל כל העדה יקבוק (י' די)
 הלשון הזה הוא דבריה משה, בתחילת הסוק הזה ייש להצדי, כי הוא
 סיוור צפני לקח יעמן הוא לפני ה' בעת סחללה קדוה גאיש אודי ימס
 ועל כל העדה יקבוק, אם כי לא עלה על דעתי שאפשר להיות כזה, יאיש
 אוד אבד לאן כפי ממשפחה יברוא, אישי' בשביל חס יודדים, אחרן, יבני
 יקבוק וי על כל העדה.
 ואפשר לומר שיש דבר ענין פירוש די הוא הפוך לחלמה שמת ה'
 לאהרן לומר חסא תולה לכפר על פסעה אחרן ישראל בעון העגל,
 כמבואר סם סמסוק כי וגי תחילת ברישי' ולפניו דם, ואם כן אם יחא
 כאן אחרן לא ירצה כל מעשרו בענין הכשרה על פסעה העגל, ייתעורר דרוך
 גם על כלל ישראל לפני דבר זה, וזה שאמר, דאשיכס אל סרפון יבנדיכס
 על תשיבי ולא חריתו, ונני כי לכד זה סבילא יקבוק על כל העדה עפני
 התעוררות ספסעה העגל.

41

שמיני

שאלות:

1. כרסננו מנסח את הקושי באופן אמצני. התוכל למספרו?
2. איך כרסננו מנסח למצוא תשובה לקושי זה?
3. לסי זה איך מסתדר סדרו עם הסקויות?

* * *

ז. רבי זוסף בכור שור.

פרק י"ב פסוקים י"ט, י"א.

ראשיכם אל תפרעו. — שהוא דרך אבלות, כדכתיב גבי מצורע: ^{י"ג} בגדין יהיו פרטים וראשו יהיה פרוע. ^{י"ד} ועל כל העדה יקצף — שבאו לחנוך שלכם ואתם תערבבו להם השמחה. ^{י"ה} ואם תאמרו, אם כן, והיו אחינו מבולבלים שאין חולק על מיתתם, לכך אמר: ואחיכם כל בית ישראל יבכו את השריפה. — והם יבכו ויחאזנו עליהם. ^{י"ז} ט. יין ושכר אל תשת. — ^{י"ח} אפי"ג שנותנים יין ושכר לשאר אבלים, שנאמר: ^{י"ט} תנו שכר לאובד ויין למרי נפש, אחה ובניך אל תשת, כי אתם אסורים בעת בואכם אל אהל מועד ויש בו חיוב מיתה, יא. ולהור'ת. — בשעת הוראה בין אסור והיתר ובשעה שמבדילין בין קודש לחול ובין טמא לטהור, אסור לשתות יין, כדי שיהיה מקום קדוש שאין נכנסין בו בטומאה (ובין מקום חול). ^{י"א} וכן בין טומאה לטהרה, מידג אין בהוראה מיתה, אם הורה שתוי, דכתיב: ^{י"ב} אתה ובניך... ולא תמותו. ^{י"ג} אתם הנכנסין במקדש במיתה, אבל לא המורה שתוי.

שאלות:

1. מהו הקושי קט"ז הראשון ומהי תשובתו?
2. מהו הקושי קט"ז השני ומהי תשובתו צונה על כך?
3. מהי לפצתו מפציה עם שתיית יין?
4. אם כן למה לכסני"ט אסורה שתיתו פיהו אכ"מ?
5. הכניסה לאקדש-שתוי"ט הנה פצונ"ט איתה, אך הוראת דין פצת מ"ות הכהן שתוי א"נה פצונ"ט איתה, למה ואיך ניתן לנמק זאת?

* * *